

2e Jaargang

Sept. 1947

Nummer 12

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — G. v. Berkel — J. Drees — H. Schreuder

Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

U vindt in dit nummer uitgebreide verslagen van de strijd om de 30e P.H. Beker, de Noodhollandse kampioenschappen, de estafette-wedstrijden om de Kennemer Bokaal en de internationale vierkamp in Brussel. Dit alles nam echter reeds zoveel plaats in beslag, dat wij een kort verslag van de Kennemer Kampioenschappen tot het volgende nummer moesten laten liggen. Vanzelfsprekend offeren wij ook thans gaarne ons redactioneel artikeltje aan een dergelijke overvloed van copy op. (Red.)

OFFICIEEL

Nieuwe leden: M. Swart, Vooruitstr. 133, Purmerend; H. Valk, Busken Huetsstraat 1, Haarlem; H. Wacha, Curiestr. 3, Haarlem; J. G. Beckhoven, p/a Hoofmanstraat 20, Haarlem; M. G. Daane, Emmakade 7, Haarlem; J. v. Schagen, Vondelweg 112, Haarlem; B. F. Hilterman, Rijksstraatweg 162, Haarlem; E. v. Deursen, Junoplantsoen 18, Haarlem; J. de Wit, Steenbokstr. 3, Haarlem (1-1-'30); B. v. d. Pol, Colenzostr. 15, Haarlem; A. Benink, Raamsteeg 17 rd, Haarlem; J. Verloop, Brouwerstr. 57, Haarlem.

Voorgesteld als lid: C. F. Lekkerkerker, Meeuwenweg 67, Bennebroek; J. ten Hove, Patrimoniumstr. 17, Haarlem; R. de Boer, Papentorenvest 76, Haarlem; G. Uiterwijk, Emmakade 61 rd, Haarlem; F. Pieters, Sofiast. 16 zw. (17-11-'28); B. Mulder, Bankastr. 27, Haarlem; J. Spierdijk, Spaarnedamseweg 18 h, Haarlem; J. Jonker, Raadhuisplein 2, Haarlem.

Einde Zomertraining: Op Donderdagavond 11 September is de laatste avond-

training op het terrein aan de Donkere-
laan te Bloemendaal gehouden.

Aanvang Wintertraining: Het ligt in het voornemen van het bestuur de zaaltraining op Woensdagavond 15 October te doen aanvangen, wederom in de gymnastiekzaal van het Kennemer Lyceum en de buitentraining aan „de Kolk” op Zondagochtend 19 October. Nadere berichten hieromtrent volgen per circulaire.

Spikesbonnen: Het secretariaat ontving wederom een aantal spikesbonnen. Liefhebbers wenden zich tot Hagtingius.

PERSONALIA

Onze gedachten en deelneming gaan uit naar **Mart Swart**, die op Zondag 7 September zijn Moeder verloor.

Gerrit Cassee: Hallo clubgenoten, dit wordt mijn eerste brief aan jullie. Ik was vanochtend weer echt in mijn sas, want ik kreeg van de facteur een pak sportkranten en H.A.V.'ers, die ze van thuis hadden opgestuurd. Ik heb niet eens de lessen gevolgd en heb de hele ochtend op myn „tampadje” liggen lezen. Sport kan ik helaas niet veel meer doen. Ik heb een paar maal met Jan Soomer getraind, maar die studie hè, ten eerste de opleiding tot radiotelegrafist en bovendien ga ik 's avonds nog naar de Mulo. Ko, ik lees

daar, dat je weer kampioen vedergewicht bent (brief dateert van 21-7, Red.) In mijn vrije ogenblikken train ik ook nog wel eens. Ik heb zelfs nog twee wedstrijden gebokst, die ik allebei door k.o. heb gewonnen, maar aangezien de vrije tijd schaars is, komt er van regelmatig trainen niets. Ben je nog steeds sportinstructeur bij het korps? Jongens, ik zal het kort maken. Heel veel succes bij de P.H. en bij de overige wedstrijden, die nog komen. Tot de volgende brief.

„Haarlem” opnieuw estafette-kampioen van Kennemerland

Hoewel wij in de strijd om deze titel, welke op 10 Augustus te Velsen werd gehouden, van de andere deelnemende clubs meer tegenstand hebben ondervonden dan vorig jaar, toen de 5 estafettes ons even zoveel gemakkelijke overwinningen opleverden, kunnen wij toch ook ditmaal niet zeggen, dat de prolongering van dit kampioenschap ons veel moeite gekost heeft. Op 3 nummers, de 4 x 400 m., de 4 x 100 m. en de Zweedse estafette eindigden wij royaal als no. 1, terwijl op de 3 x 1000 m. en de Olympische estaf. beide keren de tweede plaats bezet werd. Het totaal-klassement was: 1. Haarlem 1 met 28 pnt.; 2. Suomi met 20 pnt.; 3. A.P.G.S. 19 pnt.

Indachtig het gezegde dat de eerste klap een daalder waard is, opende onze 4 x 400 m. estafetteploeg, bestaande uit Herman Scholten, Henk Willems, Ernst Scholten en Cor Dekker, het programma met een klinkende zege in de goede tijd van 3 min. 28.2 sec. Nadat Herman als no. 2 gewisseld had, veroverde Henk in een felle rush de leiding. Ernst werd bij de wissel even verrast, maar wist onze

ploeg na een sterke laatste 100 m. weer op dit nummer verrassend goed voor de op het eerste plan te brengen. Cor had als laatste looper geen zware taak en met ruime voorsprong op de naaste concurrent maakte hij deze eerste overwinning tot een voldongen feit.

Op de 3 x 1000 m. troffen wij een sterke Suomi-ploeg tegenover ons. Co Hessels kreeg het tegen Udo van Wijngaarden zwaar te verduren en hoewel onze man vocht voor wat hij waard was, moest hij de Suomi-loper in de laatste 200 m. laten gaan. Met een achterstand van ca. 20 m. kwam Jan Hermans in de baan. Jan toonde zich ook nu weer een prima achtervolger, meter voor meter liep hij op de kopman in, maar hij kon toch niet verhinderen dat wij bij de wissel met Henk Geuzenbroek nog steeds op de 2e plaats achter Suomi lagen, dat met de Roode als slotloper nu een bijna zekere zege tegemoet ging. Meer benieuwd waren wij dan ook naar hetgeen Henk nog van deze race zou maken. Welnu, hij heeft ons in dit opzicht niet teleurgesteld. Energiek en in fraaie stijl lopend verloor hij op de Suomi-crack geen meter terrein meer, waardoor wij ons met deze 2e plaats volkomen konden verzoenen. In deze vorm ben je goed voor een A-tijd, Henk! De uitslag was: 1. Suomi 8 min. 12.3 sec.; 2. Haarlem 1, 8.15.6; 3. A.P.G.S. 8.30.5; 4. Suomi 2; 5. Haarlem 2 (Fennis, Joustra, Jordens 8.38.6).

De 4 x 100 m. werd weer een „walk-over” voor onze ploeg met Dick Sloos, Co Wullems, Henk Schreuder en Han v. d. Putten, met een halve straatlengte sprong op A.P.G.S., hoewel het door de jury opgegeven tijdverschil van 0.1 sec. dit allerminst doet vermoeden! Dick had een slechte start en bovendien een dito wissel met Co, doch deze rekende zo resoluut met zijn tegenstanders af, dat doch Henk, noch Han extra sprintcapaciteiten behoeften te tonen om hun tegenstrevers de baas te blijven. Tijd 46 sec. No. 2 werd A.P.G.S. in 46.1 sec. en no. 3 R.K. Holland in 46.4.

In de Zweedse estafette ondervond Cor Dekker op de 400 m. een onverwacht heftige tegenstand van de coming-man van R.K. Holland, Turkenburg en Cor moest alle zeilen bijzetten om als eerste met Ernst Scholten te wisselen. Ook deze

werd door het goede begin van een Holland-loper (onze stadgenoten kwamen goed voor de dag) even overrompeld, maar weer was het de eindspurt van Ernst die hier de strijd besliste, zodat Henk Schreuder met een kleine maar nuttige voorsprong aan zijn 200 m. kon beginnen. Henk nam geen risico en vergrootte regelmatig onze winst, die door toedoen van Dick Sloos op de laatste 100 m. nog met enkele metertjes aangroeide. Met ca. 15 m. voorsprong en in de tijd van 2.5.6 ging onze ploeg door de finish.

In de Olymp. estafette liep Henk Willems een prima 800 m., waarin hij Jan Koopman, die voor onze 1e ploeg startte gedecideerd achter zich liet. Hierdoor was onze 1e ploeg wat achterop geraakt. Cor Dekker bracht het echter voor elkaar om na een enerverende 400 m. van de 5e naar de 3e plaats op te rukken. Ook Co Wullems liet zich op de 200 m. niet onbetuigd en bracht de verkregen achterstand terug op een tiental meters. Voor een werkelijk daverend slot zorgde echter Henk Schreuder, die op de laatste 200 m. zulk een formidabele achtervolging op Suomi's slotloper inzette, dat het maar een haar gescheeld had of hij had dit spannende duel nog gewonnen. 1. Suomi 1 3 min. 49.7; 2. Haarlem 1, 3.49.8; 3. Haarlem 2)Willems, v. d. Klashorst, G. Scholten en Lejeune) 3.51.8; 4. Zaanland.

„Haarlem op bezoek in Schaerbeek (België)

Fraaie overwinningen van Arie Schaap en Dick Jordens. Mart Swart bereikt op polshoog 3.40 m.

Op uitnodiging van de Royal Cercle Athl. de Schaerbeek, trok op 15 Augustus j.l. een 15-tal Haarlemmers, vergezeld van vice-voorzitter van Duyn en captain Gerard Rinkel, alsmede enkele vrouwelijke supporters, naar de Belgische hoofdstad om daar ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan van genoemde vereniging aan een internationale vierkamp deel te nemen. Ongetwijfeld was het voor de organisatoren van deze groots opgezette interclub-ontmoeting — en voor ons zelf niet het minst — een teleurstelling dat, door verhindering van enkele onzer cracks w.o. Henk Klufft en onze interna-

tionals v. Gog, Lamoree en Verkes, welke laatsten tegen de Zwitsers opgesteld waren, onze acte-de-présence niet datgene gebracht heeft als wel verwacht mocht worden n.l. een juist beeld van de krachtsverhouding tussen de U.A. Tarbes (clubkampioen van de Franse Pyreneeën), Spora (clubkampioen van Luxemburg), R. C. A. Schaerbeek (clubkampioen van België der 1e Divisie) en onze H.A.V. Haarlem. Niettemin heeft onze in totaal 6 invallers tellende ploeg zich daar op de kale en keiharde Schaerbeekse grasbaan kranig geweed. Zelfs mochten wij het genoeg smaken door toedoen van Arie Schaap (100 m.) en Dick Jordens (3000 m.) op twee fraaie en door de kleine Haarlem-aanhang luid toegejuichte eerste plaatsen beslag te leggen. Ook de 2e plaatsen van Mart Swart op polshoog en Harry Wernik op de 1500 m. waren lichtpuntjes op deze gloeiend hete dag. U.A. Tarbes won deze wedstrijd uiteindelijk na een bijzonder spannend slot met slechts één punt voorsprong op Schaerbeek, dat 42 punten veroverde, terwijl Spora met 39 punten op de 3e en Haarlem met 31 punten op de 4e plaats eindigden, onderlinge puntenverschillen dus die op een gelijkopgaande strijd duiden.

Aangezien plaatsgebrek mij dwingt mij slechts tot het verloop van de wedstrijd te bepalen, moet ik het relaas over onze belevenissen in trein, het douane-zweetlokaal en Brussels winkelparadijs tot een volgende gelegenheid bewaren. Eén ding zou ik nog willen vermelden en dat is de met ieder uur stijgende populariteit bij onze jongens van een tot „godendrank” verheven vocht, genaamd Coca-Cola. Slechts de inhoudsmaat van het flesje werd door allen unaniem betreurd.

Zoals gezegd vond de wedstrijd plaats op een grasbaan, welke door het veelvuldig gebruik van Koning Voetbal's volgelingen, meer weg had van een heide dan van een grasvlakte. De publieke belangstelling viel, de opzet van dit sportgebeuren in aanmerking genomen, wel wat tegen. Er waren zeker niet meer dan enkele honderden toeschouwers. De organisatie was echter in goede handen, waarbij het voorstellen aan het publiek van de deelnemers bij de aanvang van elk nummer, uit propagandistisch oogpunt zeer te loven viel. Deze directe kennismaking

met de atleten brengt de toeschouwer ongetwijfeld nader tot onze sport, iets wat wij in ons land juist zo hard nodig hebben.

Nadat het défilé van de deelnemende ploegen door de captain der Schaerbekers met het uitreiken van een herinneringsvaantje aan zijn buitenlandse collega's besloten was, betraden allereerst de kogelstoters het strijdperk.

Onze junior Jan Lejeune, ter elfder ure voor Henk Kluft ingevallen, kon het bij dit „bol-werpen“ natuurlijk niet bol-werken. Hoewel hij geruime tijd met 10.33 m. de 3e plaats bezette, werd Jan door de laatste stoot van de Luxemburgse deelnemer (10.76) naar de 4e plaats verwezen. No. 1 werd hier de Schaerbeker Vrebos met 12.43 m.

Op het volgende nummer, polsstokhoog, boekten wij door Mart Swart meer succes. Mart leverde tegen de Franse militair-kampioen Saint-Jours een spannende strijd om de eerste plaats. Tenslotte zegevierde de Fransman in zijn laatste poging met een sprong van 3.40 m., terwijl onze man op deze hoogte 3 keer strandde en met 3.20 m. op de 2e plaats beslag legde. Na de wedstrijd, dus buiten mededinging, kwam Mart via 3.30 m. vlot over de 3.40 m.! Een fraai resultaat, dat jammer genoeg net iets te laat kwam. No. 3, de Schaerbeekse captain Dohmen, kwam met 2.80 m. niet in het stuk voor.

Op de 800 m. zagen wij de bekende Luxemburgse crack Barthel, die dit seizoen reeds een tijd van 1.51 deed noteren, spelenderwijs in 2.3.8 winnen, vóór de Belg van Beneden, 2.4.2. Henk Willems hield het tempo een ronde lang moedig bij, doch daarna speelde zijn ongetraindheid op dit nummer hem parten. Zijn tijd 2.8.6, waarmede hij 4e werd, is echter niet onverdienlijk.

Eindelijk, op het volgende nummer, de 100 m., kreeg de zo langzamerhand in mineur-stemming geraakte Haarlem-aanhanger reden tot juichen. Arie Schaap verastte n.l. vriend en vijand op zulk een flitsend-snelle start, dat hij op 80 m. reeds onbereikbaar voor zijn concurrenten was. Zelfs de felle eindsprint van de Luxemburger Loschetter, die zienderogen terrein won, mocht niet baten en met zeker 2 m. voorsprong ging Arie in de uitste-

kende tijd van 11.2 sec. als eerste door de finish. Loschetter noteerde 11.4, terwijl de Belg Wouters, die onze sprinters in Zandvoort de baas was, met 11.5 de 3e plaats bezette. Holland had weer eens op de sprint gezegevierd!

Bij het discuswerpen kon Arie Mulder maar niet zijn „draai“ vinden. Hoewel hij tegen de Luxemburger Wagner en de Fransman Chaubet, die beiden constant over de 40 m. werpen, bij voorbaat kansloos was, hadden wij van hem toch een betere prestatie dan 32.05 m. verwacht. De Schaerbeker was met 30.34 m. echter toch nog de mindere, zodat Arie de 3e plaats bezette.

Het hoogspringen was voor de Fransman Narjollet met 1.75 m. Piet Haringhuizen bereikte eerst met zijn laatste sprong 1.70 m., waarmede hij, door meer foutsprongen, achter de Luxemburgse springer, die eveneens 1.70 m. haalde, op de 3e plaats eindigde.

De 400 m. werd een fraaie zege voor de Schaerbeker Deroy, die gemakkelijk in 52.2 zijn tegenstanders de baas was. Cor Dekker keek in de eerste 300 m. de kat te lang uit de boom, waardoor hij, ondanks fel spurten, de Tarbes-loper net niet meer kon passeren. Cor's tijd was 52.7 sec., welke ons de zoveelste 3e plaats opleverde.

Dick Jordens gaf echter op de 3000 m. de Haarlemse burgers weer moed. Als tegenstanders had hij de op revanchebeluste Allecourt (Schaerbeek), in Zandvoort verrassend door Dick geklopt en de sterke Tarbes-loper Turon. Het tempo lag reeds direct zeer hoog, doch gedurende enkele ronden bleven deze lopers elkaar angstvallig bewaken. In de 5e ronde moest de Belg lossen en ontmoedigd speelde hij verder geen rol van betekenis meer. Nog steeds leidde de Fransman, zo nu en dan met een tussenspurtsprong trachtend ook Dick kwijt te raken. Deze bleef zijn tegenstander echter als een schaduw volgen en toen er nog 2 ronden te lopen waren, zagen wij hem, met de glimlach der overwinning reeds op het gelaat, passeren. En inderdaad, bij het luiden van de bel, kwam de eindsprint waarop wij gewacht hadden, zo verrassend voor de Fransman, dat deze zelfs geen poging meer deed de vluchteling te achterhalen. Onder een welverdiend applaus van het

meelevende publiek, waar onze schorre keelgeluiden in verloren gingen, beëindigde Dick in 9 min. 38 sec. deze welbekende race. Turon werd met ruime achterstand 2e in 9.43.8.

De 200 m. werd evenals in Zandvoort door de veelbelovende Linssen van Schaerbeek gewonnen. In 23.5 bleef hij duidelijk voor de Luxemburger Knepper (23.8) en onze Co Wullems (24.0). Co's lopen maakte een wat matte indruk.

Bij het verspringen waarbij resultaten van 6.95 m. en 6.54 m. geboekt werden, hadden wij niets in de melk te brokkelen. Invaller Henk Schreuder eindigde met 5.45 m. op de 4e plaats. Hetzelfde kan ook voor het speerwerpen gezegd worden. Ook hier moest Theo Wernik zich met de 4e plaats tevreden stellen met 44 m.

De 1500 m. werd in 4.24.4 een overwinning voor de Fransman Fortuna. Harry Wernik kon in de laatste ronde diens eindspurt niet beantwoorden en kwam in de voor hem matige tijd van 4.31.6 als 2e binnen.

Doordat Henk Willems op de eerste afstand van het slotnummer 800, 400, 200, 100 m. estafette, reeds een te grote achterstand opliep (twee zware 800 m. binnen twee uur is ook wel wat teveel gevegd), was onze ploeg bij voorbaat kansloos voor een der eerste plaatsen. Cor Dekker, Henk Schreuder en Arie Schaap deden dan ook geen moeite meer hun positie te verbeteren. Op keurige wijze wisten de Schaerbekers hier op de eerste plaats beslag te leggen vóór de Luxemburgers, de Fransen en de onzen. Dit was dan het voor ons enigszins teleurstellende einde van dit Brusselse „avontuur“, waarin wij ons een volgende keer weer gaarne zullen storten. . . . maar dan met een volledige Haarlem-knokploeg!

G. VAN BERKEL.

Districtkampioenschappen

Leen Brijs onze uitbinker

Engel van Deursen de verrassing

Zes titels hebben de Noordhollandse kampioenschappen ons dit jaar opgeleverd. De helft hiervan heeft Leen Brijs voor zijn rekening genomen, n.l. verspringen junioren B met 5.75 m., discuswerpen jun. B. met 31.04 m. en de 300 m. jun. B

in 39.5. De andere drie werden broederlijk verdeeld tussen Cor Lamoree op polshoog met 3.90 m., Dick Jordens op de 5000 m. in 16.6.4 en Cor Jaspers op het hoogspringen jun. B met 1.49 m. Wat de prestaties van Leen betreft, hij had bijna geen concurrentie, zodat er van strijd haast geen sprake was. „Een atleet, waar jullie trots en zuinig op moeten zijn“, zei iemand tegen me. Inderdaad, dat kunnen en moeten we zeker. Cor Jaspers was niet voldoende geconcentreerd om 1.55 m. te halen, zodat het bij 1.49 bleef, hetgeen niettemin voldoende was voor de titel. Laten we ook op hem een tikkeltje trots en heel zuinig zijn. Nog even bij de junioren. Gerrit Scholten sprong 5.75 m. ver, wierp de discus 31.17 m. en werd 4e op de 100 m. in 11.7 sec. Geen gekke prestaties. Prestaties, die echter beter geweest zouden zijn, als hij tenminste een van die drie nummers had laten schieten. Hetzelfde geldt voor Jan ten Wolde, die 5.39 m. ver sprong, 1.45 m. hoog sprong (brr) en bij speerwerpen er zowaar in slaagde een nieuw clubrecord te vestigen met 34.39 m., waarmede hij derde werd. Te veel nummers op een middag en daardoor onvoldoende concentratie. Jeugdleiding, let op uw taak. Ab de Vries werd vierde op de 800 m. in 2.9.2 en wederom verbeterde hij het clubrecord. Een knaap, die met een goede wintertraining volgend jaar 2.5 draait.

De 4 x 100 m. leverde met de lopers Hans v. d. Berg, Jan ten Wolde, Gerrit Scholten en Leen Brijs een tweede plaats op achter A.V. '23 in 48.9. Dick Jordens deed op de 5000 m. uitstekend werk. Ondanks het hoge tempo direct met de kopgroep mee, later alleen met Meyer en . . . onze Bas Fennis er tussen uit om op 300 m. voor de finish met zijn ouderwetse eindspurt Meyer kansloos te slaan. Het belangrijkste echter voor mij was echter zijn tijd 16.6.4. Een week voor de P.H. heeft Jordens zijn conditie van vorig seizoen hervonden. Dat concludeerde ik hieruit. „Oude“ Bas (niet kwaad worden Bassie) werd zeer eervol nr. 4 in 16.44. Op deze prestatie van Bas hoop ik later nog eens terug te komen. Zowel „Nees“ als Henk Willems stelde resp. bij hoogen verspringen ernstig teleur. „Nees“ haalde 1.50 m., Henk 5.94 m. Bij hinkstap-sprong deed veteraan v. d. Klinkenberg

*in
Reijme
dan?*

*Amsterdam
24 Aug.*

het beter, door de zesde plaats te bezetten met 11.93 m. Co Wullems zal het met me eens zijn, als ik zeg, dat zijn tweede plaats op de 100 m. nogal geflatteerd was. Hij „pikte een weinig” en vlak voor de finish viel de op de tweede plaats lopende Meyer uit. Tijd van Co 11.5. Serie tijd was 11.3 en hiermede zijn we dus weer een A klasser rijker.

Henk Schreuder werd in de serie in 11.4 sec. geëlimineerd. Hetzelfde overkwam Henk tezamen met Co Wullems eveneens op de 200 m. Cor Dekker deed eindelijk weer eens goed werk op de 400 m. en werd achter Nusse en de Kroon derde in de behoorlijke tijd van 51.8. Hetzelfde kan gezegd worden van Harry Wernik op de 800 m., die zich in een goede race alsnog een plaatsje in de P.H. Beker ploeg bezorgde. Tijd 2.4.1, waarmede hij vierde werd. Op kogel faalde zowel Henk Kluft als Jan Belle door niet verder te komen dan resp. 11.90 en 11 m. Beter deed Bep Ebskamp het op speerwerpen door eindelijk eens de 40 m. grens te overschrijden met een worp van 43.17. Nu een goede wintertraining Bep. Het beste heb ik tot het laatste bewaard. De 3000 voor C en D klassers werd gewonnen door onze nieuwe aanwinst Engel v. Deursen in 9.46 en een ieder, die deze knaap die eerste wedstrijd van hem heeft zien lopen, zal het met me eens zijn, dat dit inderdaad een aanwinst is. We zullen moeten afwachten of hij hetzelfde doorzettingsvermogen als zijn broer Wim heeft. Is dat zo, dan heeft hij het in zijn benen om één van onze beste lopers te worden.

SO LONG.

KLINKENDE KLEINIGHEDEN

Het is wel wat lang geleden, maar in deze rubriek dient toch nog even gememoreerd te worden, dat Cor Lamoree en Wim v. Gog op Zaterdag 12 en Zondag 13 Juli in Enschedé voor de Nederlandse ploeg tegen Tsjechoslowakije zijn uitgekomen. Cor had op Zondag zijn beste vorm in Haarlem gelaten en bracht het niet verder dan de derde plaats met 3.58 m. Wim deed het op Zaterdag aanmerkelijk beter. Weliswaar bezette hij de derde plaats, maar dat hij na een buitengewoon moedig gelopen race op de 800 m. Ribbens

zou kloppen, had niemand toch eigenlijk kunnen verwachten. Zijn tijd, 2 min., is voor een grasbaan uitstekend te noemen.

Jan Koopman startte op Zondag 20 Juli als enige „Haarlem” deelnemer aan de B-kampioenschappen te Roosendaal op de 5000 m. en bracht het na een goed gelopen race tot de tweede plaats in 16 min. 26 sec., hetgeen een herovering van zijn A-klasserschap betekende.

Op dezelfde dag startte Bas Fennis in Schagen en toonde zich daar veruit de sterkste op de 3000 m. Hij won in 9.41.

Zondag 10 Augustus verdedigde Cor Lamoree en Wim v. Gog wederom de Nederlandse kleuren tijdens de wedstrijd België-Nederland te Antwerpen. Ook Joop Verkes was in de ploeg gekozen, maar een motorongeval, dat gelukkig goed afliep, verhinderde hem in Antwerpen aanwezig te zijn. Cor was uitstekend op dreef en zorgde voor vier punten door polshoog onbedreigd te winnen met een sprong van 3.95 m. Wim moest op de 1500 m. genoegen nemen met een vierde plaats, nadat hij drie ronden aan kop had gezeten. Zijn tijd bedroeg 4.6.2.

Een week daarna kwamen dezelfde „Haarlem” atleten, thans echter door Joop Verkes tot een trio uitgebreid in Bazel tegen Zwitserland in de baan. Nu was het ongetwijfeld Wim, die de beste prestatie van de Haarlemmers leverde. Na een buitengewoon felle strijd op de 1500 m. werd hij nr. 3 in **4.4.5, waarmede hij zijn eigen clubrecord met 1.5 sec. verbeterde.** Willem, ook vanaf deze plaats nogmaals van harte! Onze polsstokhoogspringers waren minder op dreef en moesten met de derde- en vierde plaats genoegen nemen. Cor haalde 3.75 m., Joop bracht het niet hoger dan 3.51 m.

Onze 4de plaats in het nationale Clubkampioenschap

Jan Koopman, Dick Jordens, Aat Beenink en Henk Geuzenbroek blinken uit.

Deze P.H.-strijd 1947, gehouden op Koninginnedag aan de Laan van Poot in den Haag, is voor ons in hoofdzaak, laten wij het onomwonden erkennen, een defensieve strijd geworden; een verdedigen

niet juist de grens is 11.2 sec.

tegen de oprukkende macht, die vernieuwing heet. Het verlies van onze 3e plaats in het nationale clubkampioenschap mag even een teleurstelling zijn, deze „stap-terug” moet voor ons echter nog meer een stimulans zijn het verloren terrein terug te winnen. Onze vereniging maakt als het ware op het ogenblik een tijd van „loutering” door, welke noodzakelijk is, wil onze jonge Haarlem-generatie straks, lichamelijk en mentaal gesterkt, in staat zijn onze vlag weer aan de hoogste mast te doen wapperen.

Bijzonder verblijvend was het dan ook, dat juist in deze moeilijke wedstrijd twee leden van deze jonge garde met opmerkelijke en hoopgevende verrichtingen voor de dag kwamen n.l. Henk Geuzenbroek op de 1500 m. en Aat Beenink bij het hoogspringen. Helaas gingen daarnaast ook puntjes, waar we reeds zo half en half op gerekend hadden, verloren, o.a. door de eliminatie van Arie Schaap in zijn serie 100 M. Ook het falen van Theo Wernik op speer mag als een misrekening beschouwd worden. Maar over het algemeen kunnen we zeggen, dat we ons niet zo maar zonder slag of stoot naar de 4e plaats hebben laten verwijzen. En dan moet ik hierbij direct denken aan de race van Jan Koopman en Dick Jordens op de 5000 m. Dit was weer de oude Haarlemmentaliteit uit vroegere P.H.-veldslagen! Vooral voor Jan betekent dit succes de kroon op zijn werk in dit seizoen, waarin hij zich door zijn blijkbaar onverwoestbare energie en voorbeeldige team-geest van zijn beste zijde heeft doen kennen.

Het begin van de Big Match was al direct niet bemoedigend voor ons. Op de **110 M. horden** konden noch Piet Haringhuizen noch Cor Lamoree zich voor de finale plaatsen. Voor Piet scheelde het echter heel weinig; na bij de laatste horde nog duidelijk als no. 3 doorgekomen te zijn, werd hij in de finish nog juist door V. en L.-er Grootes geklopt. Onze man noteerde dezelfde tijd als no. 3, 17.8 sec. Bij Cor bleek zijn ongetraindheid op dit nummer een te grote handicap, waardoor hij geen rol van betekenis kon spelen, hoewel zijn tijd, 17.4, promotie naar de B-klasse betekent.

Op de **800 M.** kwamen de eerste kostbare puntjes binnen. Wim van Gog geraakte, hoewel op de binnenbaan star-

tend, direct temidden van het „strijd-gevoel” en bleef tot aan het luiden van de bel in de middenmoot van het veld zijn kans afwachten. Ook Harry Wernik nam tot op dat moment een gunstige positie in. In de voorlaatste bocht werd Wim de pas afgesneden, maar hoewel de Ruyter en Ribbens op het laatste rechte eind niet meer te houden waren, slaagde hij er toch in de verbeterde vechter AAC-er Elstak naar de 4e plaats te verwijzen. Wim kwam precies 1 sec. na de winnaar de Ruyter in 2 min. rond als no. 3 binnen. Ook Harry Wernik heeft met inzet van al zijn krachten voor zijn kans gevochten. In de laatste 100 m. moest hij zich na een hevig duel met de Suomi-loper de Roode gewonnen geven. Aangezien no. 6 een tijd van 2.0.09 noteerde moet ook Harry als no. 7 een zeer behoorlijke tijd gemaakt hebben, in ieder geval beneden de 2.02.0 min.

Op **polshoog** haalden wij door Cor Lamoree en Joop Verkes de volle buit binnen. Cor sprong na 3.60 m. niet verder daar toen zijn overwinning reeds vast stond.

Bij het **discuswerpen** bezette Henk Klufft met 37.36 m. de 6e plaats, een resultaat dat enigszins tegenviel. Wij tipten hem n.l. voor de 5e plaats. Onze 2e man Herman Scholten kon zich niet voor de finale plaatsen.

Henk Willems veroverde bij het verspringen bij scherpe concurrentie met 6.23 m. zowaar nog de 6e plaats en wat meer zegt, een kostbaar punt. Na je minder goede resultaten van de laatste tijd hadden wij hierop, eerlijk gezegd, niet meer gerekend, Henk. Onze 2e man Gerrit Scholten sprong 5.85 m.

Hoogspringen leverde door de fraaie 2e plaats van ons kersverse lid Aat Beenink de meest aangename verrassing op van deze P.H. Ofschoon hij in de weinige weken dat hij bij ons traint reeds opviel door een uitzonderlijke springkracht, ging deze 1.75 m. toch onze stoutste verwachtingen (en ook de zijne!) te boven. Wij voorspellen Aat bij een verstandige training nog vele successen en tevens een gevaarlopen van ons clubrecord, dat op 1.80 m. staat! Piet Haringhuizen trof het niet dat met hem nog 6 springers de 1.70 m. passeerden, zodat de afsprongen moesten beslissen. Piet was hierbij de minst gelukkige

en viel juist buiten de punten. De A.A.C.-er Jan Zwaan won dit nummer met 1.85 m., de beste prestatie van dit seizoen.

Ook op de 400 m. kon slechts één man van ons tot de finale doordringen. Na een niet al te moeilijke serie slaagde Cor Dekker er in hier de 5e plaats te bezetten, welke hij voornamelijk dankte aan een zeer snelle eerste 100 m. Cor's tijd in de finale was 52.8, die in de serie 52.2. Co Wullems liep in de eerste 200 m. zelfs Blok en de Kroon voorbij, maar zakte na 300 m., volkomen „leeg”, naar de 5e plaats af.

Op de **100 m.** kwamen geen van onze sprinters aan bod. Arie Schaap liep 80 m. lang op de 3e plaats maar moest even voor de eindstreep voor de betere finish van de V. en L.-er Schrixx wijken. Hij eindigde als 4e in 11.3 sec. Ook Henk Schreuder kon het in de andere serie niet bolwerken en bezette in 11.5 de 5e plaats.

De **5000 m.** veroorzaakte echter in de Haarlem-gelederen weer de nodige opleving. Wij zagen in deze race een herhaling van de A.A.C.-taktiek van vorig jaar, Slijkhuis pogend voor zijn clubgenoot Meyer de 2e plaats te reserveren. Maar ook ditmaal bleek de Haarlem-tactiek superieur. Dick Jordens had zich nu als taak gesteld Meyer te „stopperen” en wat deze ook probeerde hij slaagde er niet in aan zijn bewaker te ontkomen. Hierdoor kon Jan zijn eigen race lopen, alle uitnodigingen van Slijkhuis om hem te volgen ten spijt. In de laatste ronden, ca. 300 m. voor het einde, schudde Dick de 2e A.A.C.-er van zich af en nam in 16.18.3 de 3e plaats voor zijn rekening. Jan, die zonder twijfel de race van zijn leven liep, bezette na een goede eindspurt in de keurige tijd van 16.9.3 de 2e plaats.

De **1500 m.** werd ontsierd door een „gooi en smijt” partij tussen de D.O.S.-loper Knop en Slijkhuis. De laatste won de race, maar werd na afloop tezamen met Knop gediskwalificeerd. Wim v. Gog, die zich tactisch op de achtergrond had gehouden, rukte na de bel naar de 3e plaats op en eindigde na een fraaie eindspurt op de 2e plaats in 4.10.3. Door de beslissing van de wedstrijdleiding werd Wim dus winnaar van deze race. Henk Geuzenbroek was steeds in de kopgroep te vinden, waar hij het tempo uitstekend wist te volgen. Zelfs had hij in de laatste ronde

nog voldoende over voor de eindspurt, die hem op de 6e plaats bracht. Later schoof ook Henk een plaats omhoog, zodat wij op dit nummer met de meeste punten uit de bus kwamen. Iets wat we zeker niet mochten verwachten. Tijd Henk 4.15.2.

De **4 x 100 m. estafette** leverde onze ploeg, bestaande uit Sloos, Wullems, Schreuder, Schaap, de 5e plaats op in 46.4 sec., een resultaat dat bij betere wissels gunstiger geweest zou zijn. Nu kwam Arie als slotloper tegen de A.V. '23-loper juist een metertje te kort.

De **4 x 400 m. estafette** bracht aan Th. Wernik, Willems, E. Scholten en Dekker meer succes. Na spannende strijd, waarbij vooral het goede lopen van Theo Wernik, Ernst Scholten en Henk Willems opviel (laatstgenoemde gaf zelfs Frits de Ruyter geen schijn van kans) bezetten zij de 4e plaats in de zeer behoorlijke tijd van 3 min. 34.3 sec., wat een gemiddelde van 53.6 per loper betekent.

Terwijl bij het **speerwerpen** geen van onze clubgenoten (Th. Wernik en B. Ebskamp) er in slaagde tot de eerste 6 te behoren, deed Henk Kluft bij het **kogelstoten** beter werk door met zijn 4e plaats (12.30½ m.) voor 3 punten zorg te dragen.

Jan Belle bleek zijn vorm van het begin van het seizoen niet terug gevonden te hebben en speelde dit „kugelconcert” in mineur mee.

Eindstand P.H.-Beker 1947: 1. A.A.C. 82½ pnt.; 2. A.V. '23 71 pnt.; 3. V. en L. 56½ pnt.; 4. Haarlem 49 pnt.; 5. Suomi 20 pnt.; 6. D.O.S. 14 pnt.

Resumerende: Een minder indrukwekkende zege van A.A.C. dan in 1946, een kleiner puntenverschil tussen V. en L. en de onzen dan verwacht werd en tenslotte een pluim op de hoed van de organisatoren.

G. VAN BERKEL.